

EL 9 NOU

La pluja que ha caigut aquest cap de setmana, tot i que és d'agrair, no solucionarà els greus problemes de sequera que es pateixen des de fa mesos. Ja no n'hi ha prou amb encomanar-se a tercers ni pensar si és només una crisi cíclica com les que hi ha hagut al llarg de la història. Cal començar a prendre decisions perquè, si no canvia molt la situació, un cop passat l'estiu caldran restriccions importants d'aigua arreu. De fet, si no s'han començat a aplicar aquestes restriccions és per no castigar algunes activitats, com el

L'administració i les mesures contra la sequera

turisme, que continua tenint un pes rellevant en l'economia del país. En canvi, el sector primari és el que ja està patint l'impacte directe de tants mesos de sequera.

La setmana passada es va anunciar que per primera vegada en els seus 161 anys el Canal d'Urgell tancava comportes. Això tindrà unes conseqüències econòmiques a

hores d'ara incalculables per als productors, perquè afectarà unes 50.000 hectàrees de cultius. Al Vallès Oriental la situació també és crítica i s'arrossega de l'any passat. Entre el 70% i el 80% de la collita de cereals d'hivern com el blat i l'ordi ja es dona per perduda. "Encara que plogui ara no es recuperarà. Ens trobarem amb camps on la

collita serà zero", ha explicat a EL 9 NOU Manel Cunill, director gerent d'Agrària del Vallès, de les Franqueses. Des del març que també està aturat l'ús d'aigua del pantà de Vallfornès per regar cap camp. Sense pluja, però amb prou reserves d'aigua al pantà, haurien pogut regar per salvar la collita. No ho han pogut fer i les perspectives

per a l'estiu també semblen funestes.

Cal, doncs, que l'Administració sigui sensible amb aquest greu problema del sector primari i arribin aviat les compensacions per un fenomen que només es pot qualificar de catàstrofe. Tot-hom s'haurà d'arremangar en els propers mesos per intentar reduir el consum d'aigua i buscar solucions per no malbaratar-la. Cal que la lluita contra la sequera –i no només amb polítiques reactives– sigui un dels temes principals de l'agenda de les diferents administracions: ajuntaments, Generalitat i govern de l'Estat.

La veu de les generacions futures importa

Neus Casajuana

Revoprosper.org,
ÇWEALL Iberia, XJC
neus.casajuana@revoprosper.org

Gal·les té un Comissionat de les Generacions Futures que vetlla perquè les decisions del govern no repercuteixin negativament més endavant

El Parlament de Balears acaba d'aprovar una iniciativa legislativa popular (ILP) molt rellevant per les conseqüències que pot tenir a la política balear si s'aplica correctament. Es tracta de la Llei per al Benestar de les Generacions Presentes i Futures, que té l'objectiu implantar –en els processos de decisió política– l'obligatorietat d'avaluar l'impacte potencial i les repercussions positives o negatives sobre el benestar ecològic, econòmic i social de les generacions d'ara i del futur. Aquesta llei serà d'aplicació a les noves normatives, plans, estratègies o inversions.

Encara que sorprengui, la valoració dels impactes de les polítiques públiques no se sol efectuar de forma generalitzada a casa nostra. I, en els casos en què es porta a terme alguna anàlisi d'aquesta mena, com ara l'anàlisi de costos i beneficis, per avaluar l'oportunitat d'alguna inversió amb diners públics o per valorar les prioritats quan els diners no arriben per a totes les necessitats, moltes vegades passa que els impactes en el sector econòmic pesen molt més que els impactes en altres sectors més difícil de valorar, ja sigui perquè són impactes difícils de mesurar en unitats monetàries, com quan s'ha de valorar l'impacte en el benestar de les

persones amb una component subjectiva important –per exemple, l'impacte del soroll degut al trànsit– o perquè, a causa de la complexitat de càlcul o el desconeixement de les conseqüències a llarg termini, no es valoren prou correctament aquests impactes. Això succeeix, per exemple, en el terreny ambiental i climàtic. El resultat d'aquestes deficiències salta a la vista. La crisi climàtica i la pèrdua de diversitat que estan posant en joc la nostra pròpia supervivència són degudes a aquesta mancança en l'estudi i la previsió dels impactes negatius de l'activitat humana.

El fet que la valoració dels impactes sigui complicada no eximeix de la necessitat de determinar-la. De fet, hi ha alguns països que ja fa temps que apliquen aquesta obligatorietat d'avaluació de les polítiques públiques. Alguns ja tenen força experiència a calcular impactes subjectius o qualitius perquè fa anys que investiguen i recullen informació sobre aquestes qüestions. L'exemple més conegut és el de Nova Zelanda, que s'atreveix ja a efectuar els

pressupostos del benestar estatals segons aquests criteris d'avaluació dels impactes previstos de les actuacions dels diferents ministeris.

Altres països que no estan tan avançats en aquests càlculs per poder traduir els impactes qualitius i subjectius de tota mena en un valor numèric opten per fer una valoració qualitativa. La més senzillera és la compilació dels impactes positius o negatius esperats de les actuacions de cada ministeri sobre la resta de ministeris dels àmbits socials, personals, ambientals, econòmics, de salut... El sol fet de tenir en compte aquests impactes ja ajuda a poder interpretar quines actuacions seran més beneficioses per al conjunt de la societat i quines no. El Canadà és un d'aquests països on l'avaluació de les polítiques s'aplica d'aquesta forma. Però no és l'únic. Segur que molts hauran sentit parlar de l'índex de felicitat bruta que calcula un país tan remot com el Bhutan. Ells també apliquen la seva taula qualitativa d'impactes de les polítiques sectorials sobre la felicitat de la seva població.

Per acabar, m'agradaria parlar del cas de Gal·les, que l'any 2015 va aprovar la Llei de Benestar de les Generacions Futures, amb la qual es creava la figura del Comissionat de les Generacions Futures, organisme que vetlla que les decisions polítiques del govern no tinguin repercussions negatives per al benestar dels qui encara no han nascut, de forma similar a la norma de les Balears. Com que aquesta norma del País de Gal·les ja té uns quants anys, es comença a saber si ha tingut algun resultat destacat. Un dels exemples que ja coneixem de l'aplicació d'aquesta llei és que el govern va decidir no construir un eix viari que s'havia planejat perquè els impactes negatius pesaven més que no pas els positius. Ben segur que la decisió va ser polèmica però, si volem fer front a l'emergència climàtica i a la crisi ambiental, hauríem d'esperar més decisions difícils i polèmiques també a casa nostra. Imaginem, si no, com s'han de valorar algunes propostes polítiques com ara l'ampliació de l'aeroport de Barcelona o d'algunes autovies i altres inversions lligades als combustibles fòssils. Sempre es defensen en veu molt alta els beneficis que comportarien en els sectors del treball o dels negocis, però la crítica pels impactes negatius en la diversitat i, sobretot, en el clima –que ja ens afecta– és gairebé silenciada.

No és estrany que una comunitat tan tensada per la pressió turística com les Balears hagi estat la primera a aprovar l'obligació d'avaluar els impactes de les decisions polítiques. Esperem que altres comunitats també emprenguin el mateix camí i que aviat també tinguem una llei a casa nostra que ens protegeixi de les males decisions dels governs no sols a nosaltres, sinó també a les generacions que encara no tenen veu, però que en patiran les conseqüències.